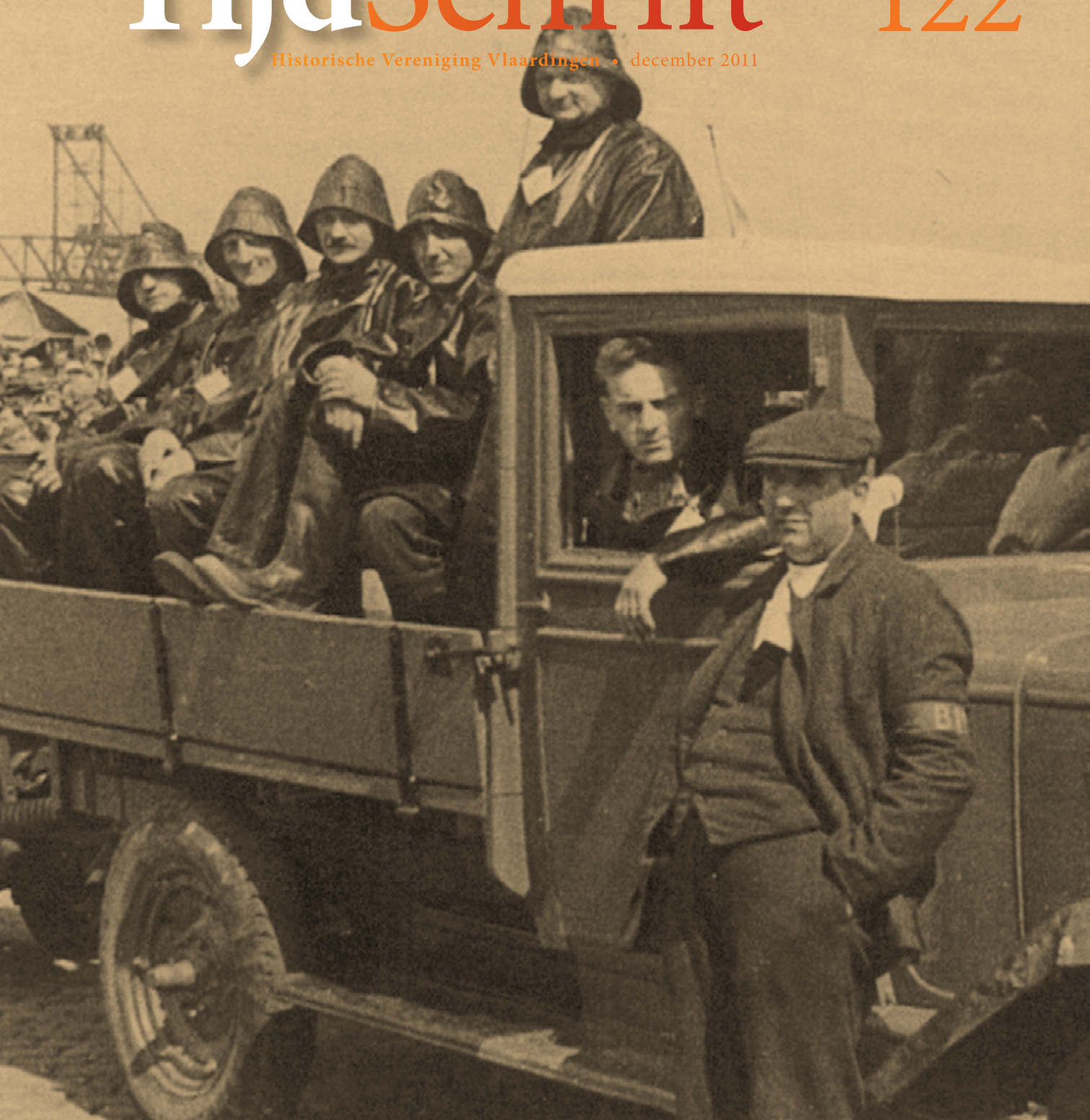

TijdSchrift 122

Historische Vereniging Vlaardingen • december 2011

Voor al uw schilderwerken.

Schildersbedrijf **L.C.M. van den Heuvel**

Tel. 06 - 22463741

Westhavenkade 8

3131 AB Vlaardingen

Fisc-ad

Fiscale en administratieve dienstverlening

J.A. Janson

fiscaal adviseur

Plein 1940 nr 47
3135 PR Vlaardingen
tel: 010 435 92 67
fax: 08 4220 69 33
e-mail: fiscad@hetnet.nl
www.fiscaaladviseurs.nl

aannemingsbedrijf a. van der lugt b.v.
nieuwbouw verbouw renovatie

vlaardingen 010-434 25 44

www.avanderlugt.nl

*Freelance, gediplomeerd lood- & zinkwerker.
Ook voor dakadviezen.*

W.H. Daalmeijer

Telefoon 010-4345587
Mobiel 06-52341310 / 06-16653931
www.loodgieterdaalmeijer.nl

...ook voor uw tegelwerken
www.daalmeijertegelwerken.nl

Stout Grafische Dienstverlening

A. Hoogvlietstraat 6 - 3134 CC Vlaardingen
tel. 010-2480603 - fax 010-4344878
info@stoutinu - www.stout.nu

Korte Hoogstraat 4a
3131 BK Vlaardingen
Tel. 010 - 434 38 44

**Voor kopieën
(ook in KLEUR)**

**moet je
naast
de molen zijn!**

maandag t/m vrijdag
van 09.15 - 17.30 uur

**DRUKKERIJ/COPYSHOP
A. OUWENDIJK
naast de molen**
Kortedijk 16a-b
3134 HB Vlaardingen

Vlascom CV

Vlaardingse Assurantie Combinatie cv

Spoorstraat 2
NL - 3134 TA Vlaardingen

Website: www.vlascom.nl
e-mail: info@vlascom.nl
Tel +31(0) 10 248 04 85
Fax +31(0) 10 234 45 00

Advies op het gebied van:
Schadeverzekeringen
Watersportverzekeringen
Levensverzekeringen, Pensioenen
Financiële planning
Schadebegeleiding
Financiering, schepshypotheek
Vermogensbeheer

De Historische Vereniging Vlaardingen heeft tot doel het bevorderen van:
- de belangstelling voor en de kennis van de stad Vlaardingen en haar bewoners;
- het behoud en het herstel van gebouwen en stedenbouwkundige structuren en landschappen;
- het behoud en het verzamelen van die gegevens die van belang zijn voor de geschiedenis van de stad.

De contributie bedraagt € 16,50 per jaar, te voldoen per accept-girokaart. Het bankrekeningnummer van de vereniging is 39.56.57.016, het postgironummer is 750978. Leden krijgen jaarlijks het Historisch Jaarboek en 4 x per jaar het verenigingsblad Tijd-Schrift.

Het bestuur is als volgt samengesteld:
W.C. den Breems, voorzitter
A.W.J. Andriessen, penningmeester
mevr. G.H.J. Maat-Grijsen, secretaris
J. van Elk
E.A. Lohmann
A. Ouwendijk
E. van Rongen
mevr. T. van der Hoek, notuliste

Contactadres / losse verkoop publicaties:
Arnold Hoogvlietstraat 69
3134 CB Vlaardingen
Telefoon (010) 434 6864

Ledenadministratie:
Paul Henri Spaakring 22
3137 DJ Vlaardingen
Telefoon (010) 474 9416

Adres ledenactiviteiten:
Kortedijk 16a/b
3134 HB Vlaardingen
Telefoon (010) 435 3322 (kantoor)
(010) 434 2474 (thuis)

Redactie Tijd-Schrift:
E. van Rongen, eindredacteur
K. Bloem
M. Carree
A. Maarleveld

Redactie-adres:
Paul Henri Spaakring 22
3137 DJ Vlaardingen
Telefoon (010) 474 9416

Bijdragen aan de inhoud van Tijd-Schrift zijn van harte welkom. In verband met de geautomatiseerde verwerking van de teksten ontvangt de redactie deze graag per e-mail: info@hvv-vlaardingen.nl t.a.v. de redactie.

ISSN 1380-2992
© Historische Vereniging Vlaardingen
Niets van deze uitgave mag worden vernieuwvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Internet: www.hvv-vlaardingen.nl
E-mail: info@hvv-vlaardingen.nl

Productie: Stout Grafische Dienstverlening

Inhoud

Redactioneel 3

De voormalige vrijwillige brandweer van Vlaardinger-Ambacht
Kees Verhulst 4

Wetenswaardigheden 20
Wout den Breems

Oproep 23
Jeroen ter Brugge

Ledenactiviteiten 24

Bij de omslag: Op de laadbak van een vrachtauto gingen de Ambachtse spuitgasten naar de brand.
(Foto: Archief brandweer Vlaardingen).

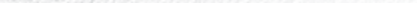

Het Vlaardingen cadeau !
 Replica Vlaardings Haringbord

het waaigat
 woon-ideeënwarenhuis

Markt 57 Vlaardingen tel. 010-4343685
www.waaigatwonen.nl

Heb me Lief
 Grafverzorging

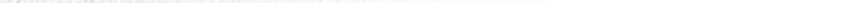
Heeft u een dierbare verloren en vindt u het moeilijk om het graf/urnplaats netjes en een verzorgde uitstraling te geven?
 Heb me Lief neemt graag deze zorg uit uw handen.

Tel. 06-16573441 www.hebmelief.com

Westkaai
 VOOR LUNCH & DINER

**Stijlvol lunchen en dineren
 voor een prettige prijs**

Restaurant Westkaai, Westhavenkade 10, 3131 AB Vlaardingen
 T 010 - 248 70 18 E info@westkaai.nl I www.westkaai.nl
 Openingstijden: maandag t/m zaterdag, 12.00 - 24.00 uur ('s zondags gesloten).

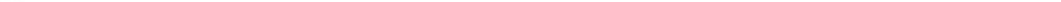

- Bloemwerken en arrangementen
- Goed gesorteerde snijbloemen
- Bloeiende- en bladplanten
- Bruidsboeketten en corsages
- Rouwwerken

Markgraafaan 135
 3131 VL Vlaardingen
 Tel: 010 43 43 704

JAC. VERKUIL
 BLOEMSIERKUNST

DIJKSHOORN EUROMOVERS
 AL MEER DAN
50 JAAR
 VERHUIZEN!

WWW.DIJKSHOORN.NL TRAWLERWEG 8 3133 KS VLAARDINGEN TEL.: + 31 (0)10-2480522

Historisch uit de brand

Ik rijd er dagelijks langs op weg naar mijn werk: het terug geplaatste opschrift 'Brandspuit nr 2' in de gevel van een woning op het kruispunt Breeweg / Zouteveenseweg / Willemoordseweg / Oostveenseweg in het buurtschap 'De Kapel', gem. Midden Delfland, wat overigens eigenlijk historisch gezien 'Aan de kapel' heet en vroeger bij Vlaardinger-Ambacht hoorde. En daar hoorde die brandspuit ook toe. De stalling voor de brandspuit is bij de woning getrokken, maar de historische achtergrond is dus weer zichtbaar gemaakt, en dat is mooi! Fijn dat er mensen met zo'n historisch besef zijn.

Dat er daar meer van zijn bleek ook wel uit de grote opkomst bij de informatiedag voor eigenaren van panden die op de Lijst Beeldbepalende Panden staan en uit de belangstelling voor de HVV-lezing van Bert van Bommel over wat je zoal aan zo'n pand wel en niet kan en mag doen. Het historisch besef is dus groeiend. Hopelijk vertaalt zich dat in een blijvende zorg voor onze monumentale en minder monumentale panden, en in een aanwas van het ledental van de HVV!

Bijna 45 jaar geleden werden wij geboren uit de zorg om de sloopwoede van de toenmalige bestuurders. Op 21 januari 2012 vierten wij ons 9^e jubileum met wederom een feestelijke historische Vlaardingen-dag. U leest daarover in de bijsluiter bij dit Tijd-Schrift en in de Ledenactiviteiten. Neem uw familie, vrienden en burens mee – misschien worden zij ook lid! Hoe meer leden, des te sterker de vereniging zich kan maken naar de gemeente. En dat gaat gelukkig tegenwoordig erg goed: in zijn Wetenswaardigheden schotelt onze voorzitter u nu alleen maar positieve zaken voor.

Tot slot het hoofdartikel: dat gaat over de vrijwillige brandweer van Vlaardinger-Ambacht, en het is, zoals vele artikelen over de brandweer, geschreven door een deskundige bij uitstek: Kees Verhulst. Fijn dat ook dit weer op boeiende wijze voor het nageslacht is vastgelegd.

De redactie wenst u veel lees- en kijkgenoegen met dit alweer 122^e Tijd-Schrift, en prettige feestdagen en een goed jaareinde. En hopelijk tot ziens op 21 januari!

Eric van Rongen
 Eindredacteur

Jubileum cadeau voor HVV leden.

Tijdens de viering van het 45-jarig jubileum van de HVV op zaterdag 21 januari 2012, zal een nieuw deeltje gepresenteerd worden uit de serie "Van 't Oft naar 't Oofd". Het boekje laat de geschiedenis zien van de Oude Lijnbaan en is geschreven door Max Thurmer. Jan Anderson, de uitgever van deze serie, heeft gemeend om, met de hulp van een sponsor van onze vereniging, alle leden van de Historische Vereniging Vlaardingen het boekje cadeau te doen vanwege het 45-jarig bestaan van de HVV. Een mooi gebaar! Het boekje is tijdens de jubileumdag verkrijgbaar tegen inlevering van de adresdrager uit het plastic omslag van dit Tijd-Schrift. Indien u niet aanwezig kunt zijn is het boekje af te halen na de jubileumviering tot 1 maart tegen inlevering van de adresdrager bij Ouwendijk Kopie & Print aan de Kortedijk 16a naast de molen.

45
 Historische
 Vereniging
 Vlaardingen

*Kees Verhulst, oud vrijwillig waarnemend
commandant van brandweer Vlaardingen*

Het aantal lezers met persoonlijke herinneringen aan de voormalige gemeente Vlaardinger-Ambacht wordt steeds kleiner. Gelukkig zijn er in het Stadsarchief boeken, documenten en foto's te vinden die het verleden kunnen laten herleven van de betreffende gemeente, die per 1 augustus 1941 op bevel van hogerhand is opgeheven. Ook het Streekmuseum Jan Anderson heeft enkele fotoboeken uitgegeven die Vlaardinger-Ambacht tot onderwerp hebben. Dit artikel gaat in hoofdzaak over de voormalige vrijwillige brandweer van Vlaardinger-Ambacht. Vooraf wordt het nuttig geacht, zij het beknopt, iets over de geschiedenis van Vlaardinger-Ambacht uit de doeken te doen.

De heerlijkheid Vlaardinger-Ambacht wordt voor het eerst genoemd in 1276, maar dat geldt niet voor Babberspolder en Zouteveen. De heerlijkheid Zouteveen komt voor in een akte van 1282 en de heerlijkheid Babberspolder is van later datum. Tijdens de overheersing van Napoleon werden de drie heerlijkheden bij Vlaardingen gevoegd maar in 1814 weer gescheiden. Als gemeente ontstond Vlaardinger-Ambacht in 1817 door samenvoeging van de heerlijkheden Vlaardinger-Ambacht en Babberspolder. De heerlijkheid Zouteveen werd een aparte gemeente tot haar opheffing in 1855 en toen bij Vlaardinger-Ambacht gevoegd. De gemeente was toen 2213 ha. groot. De buurgemeente Vlaardingen, groot 174 ha., was geheel omringd door het grondgebied van Vlaardinger-Ambacht.

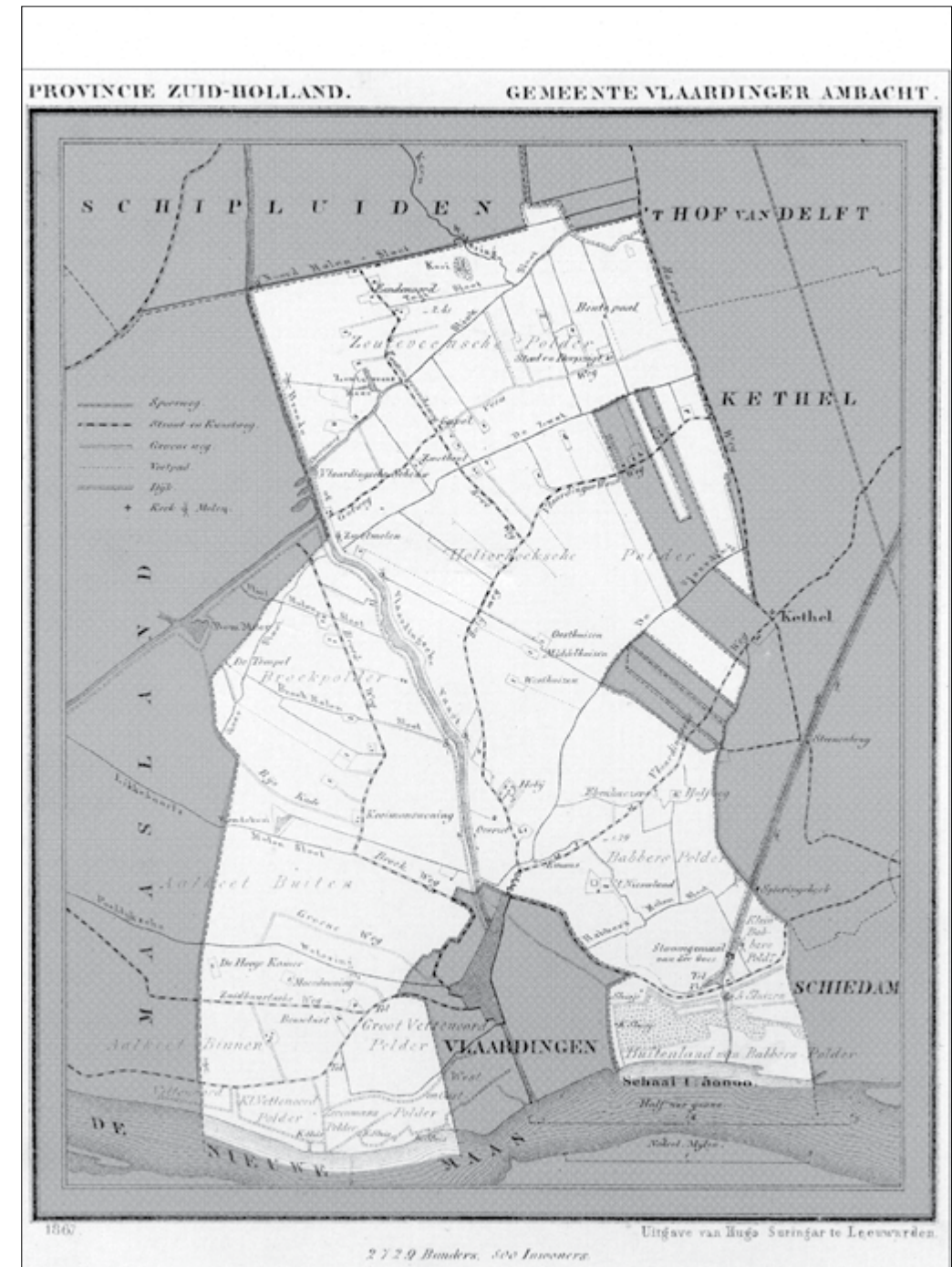
Tot 1931 kon Vlaardingen alleen bereikt worden door het passeren van één van de vier tollenen. De gemeente Vlaardinger-Ambacht was hoofdzakelijk een agrarische gemeente met een kleine bebouwde dorpskern en een enkele vorm van industrie (een kleine melkfabriek). De gemeente telde wel zo'n negentig boerderijen die in tien polders waren gelegen.

De vrijwillige brandweer

Uit de beginjaren van de gemeente is op brandweergebied weinig bekend. In een dossier in het Stadsarchief staan branden vermeld van 1861 tot 1890. Andere archiefstukken bevatten mutaties van het brandweerpersoneel van 1895 tot 1903 en opgaven van de spuitgasten van 1875 tot 1916. Meer over het reilen en zeilen van de Ambachtse brandweer via nota's, rapporten, in- en uitgaande brieven enz. van 1927 tot 1941 zijn eveneens in een dossier opgenomen. De meest belangrijke worden in dit artikel aangehaald.

Sponsoring niet iets nieuws

In 1927 en 1928 werd door het gemeentebestuur, dat sinds 1920 functioneerde onder leiding van burgemeester J. Luijterink, aan diverse brandverzekeringsmaatschappijen verzocht een bijdrage te leveren voor een aan te schaffen motorbrandspuit. Het merendeel van hen antwoordde omgaand het verzoek niet in te willigen omdat zij van mening waren dat brandweezaken een aangelegenheid zijn van de gemeente. Eén maatschappij liet weten dat zij bij een onverhoopte brand bij één van hun verzekerden, wanneer zou blijken dat de brandweer goede diensten had bewezen, ten behoeve van de brandweer een bedrag van f 125,- zouden uitkeren. Weer een andere

Kaart van het grond-
gebied van Vlaar-
dinger-Ambacht uit
de Gemeente-Atlas
van Nederland door
J. Kuyper, 1867. (Col-
lectie Stadsarchief
Vlaardingen).

maatschappij schreef een bedrag van f 150,- te schenken, mits de motorbrandspuit vóór 1 augustus 1928 zou worden aangeschaft en afgeleverd. Van enig resultaat is in het betreffende dossier helaas niets te vinden.

Vlaardinger-Ambacht in het nieuws

Vonden in andere gemeenten branden plaats die omvangrijker of spectaculairder kunnen worden genoemd, in Vlaardinger-Ambacht deed zich een situatie voor die op z'n minst de kwalificatie bizar verdient. De Nieuwe Vlaardingsche Courant deed hiervan het volgende verslag in haar editie van 18 augustus 1931. Brandstichting in Vlaardinger-Ambacht

“In den nacht van Vrijdag op Zaterdag hebben te Vlaardinger-Ambacht drie felle branden gewoed op drie boeren hofsteden op korten afstand van elkaar gelegen in het centrum van Vlaardinger-Ambacht. Hierbij vielen tezamen ca. 200.000 kg hooi ten prooi aan de vlammen. Alle teekenen wijzen erop dat deze branden aan kwaadwilligheid zijn te wijten.

Vrijdagavond omstreeks half elf werd door de omwonenden ontdekt dat er brand was uitgebroken in de houten loods, staande op het erf van den Veehouder J. Romein aan den Kethelweg. Door het inslaan van een ruit werden Romein en zijn huisgenoten gewekt, terwijl intusschen de brandweer was gealarmeerd, welke spoedig op het terrein van den brand verscheen en met blusschen aanving. Ze tastte het vuur met drie stralen aan, waarvan twee werden gericht op den hooiberg en één op de in de nabijheid staande stal om deze nat te houden. Men kon echter niet verhinderen dat den brand in felheid toenam en toen dan ook na plm. 20 minuten zwoegen opnieuw alarm werd gemaakt voor een brand op 't Nieuwland in een hooiberg, staande op het erf van den Heer J. Sonneveld, wethouder van Vlaardinger-Ambacht, werd door den Opperbrandmeester W. van Vliet de hulp van de Vlaardingsche Brandweer ingeroepen. Onder leiding van den Opperbrandmeester P. van

den Berg rukte de Vlaardingsche Brandweer met volmateriaal uit. Met twee vuurvreters wist men aan den Kethelweg den brand onder de knie te krijgen, terwijl met twee autospuiten den strijd tegen het vuur op 't Nieuwland werd aangevangen. Het was hoog tijd dat men daar aankwam, want het vuur woedde daar in twee dicht naast elkaar staande hooibergen, terwijl de stal en het woonhuis groot gevaar liepen; reeds had de dakgoot van de stal vlam gevat. Met zes stralen werd het vuur aangetast en de omgeving natgehouden, waardoor men de voldoening smaakte den brand tot de hooibergen te kunnen beperken. Intussen was het tegen twee uur in den nacht geworden, voor het grootste gevaar was geweken. Een deel van de Vlaardingsche Brandweer kon inrukken. Men was echter nog niet thuis, of men werd voor een derde brand gealarmeerd. Thans bleek het een hooiberg te zijn, staande op het erf van den Heer K. Chardon aan de Holyweg, die als brandmeester nog aan het blusschingswerk der andere branden bezig was. Nadat de vrouw en vier kinderen van den Heer Chardon waren gewekt en in veiligheid gebracht, werd het blusschingswerk van den grooten hooiberg aangevangen door de motorspuit van Vlaardinger-Ambacht, de vuurvreters en de autospuit van Vlaardingen, zoodat hier het gevaar vrij spoedig was bezworen. Een groot gedeelte van het hooi verbrandde niet, maar is toch voor de consumptie geheel ongeschikt. Men begrijpt dat deze branden, die de lucht tot ver in den omtrek rood kleurden, honderden mensen op de been brachten, niet alleen uit Vlaardinger-Ambacht en Vlaardingen, maar ook uit Schiedam en omstreken. Vooral den brand in de hooibergen op 't Nieuwland leverde een machtige aanblik op. Vanaf den Schiedamschendijk kon men het verloop goed volgen.

Dat de branden aan kwaadwilligheid moet geweten worden, blijkt wel uit hetgeen gemeld wordt omtrent de ontdekking van den brand op 't Nieuwland. Daar waren allen naar bed

gegaan. Alleen de vrouw des huizes zat nog wat te lezen, toen ze plotseling een licht zag, alsof een lantaarn op het erf werd aangestoken, terwijl de hond aansloeg en iemand hard wegliep. Kort daarop, door het raam kijkende, zag ze tot haar grooten schrik, dat één der hooibergen op het erf in brand stond. Hevig ontsteld waarschuwde zij de huisgenoten, waarbij het nogal moeite kostte den knecht, die het dichtst bij den brand sliep, wakker te maken. Telefonisch werd de brandweer gealarmeerd met het bekende gevolg. Ook hetgeen gemeld wordt omtrent den brand bij Chardon wijst op brandstichting. Eenige personen, die de vrouw en de kinderen van den Heer Chardon in veiligheid brachten, omdat de woning gevaar liep, kwamen op den weg bij de laan van de boerderij een man tegen, maar omdat men te zeer bezig was met de huisgenoten van den heer Chardon om ze bij de burenen onder te brengen, sloeg men geen acht op hem. Het kan best zijn, dat dit den brandstichter is geweest. Heel gemakkelijk kan hij den eenen brand na de andere gesticht hebben. Dat hooibroei de oorzaak zou zijn, is uitgesloten. Zaterdag en Zondag, zelfs Maandag nog is men bezig geweest met nablusschen en het leeg halen van de hooibergen, waarbij het niet verbrande, maar geheel onbruikbare hooi op

het land langs de weg werd uitgespreid. Alle hooibergen waren verzekerd.” Tot zover dit verslag.

Nasleep

Na het uitvoerige verslag in de N.V.C. was er nog geen einde gekomen aan de berichtgeving van de drie branden. Zoals in die tijd gebruikelijk verscheen in de kolommen van de N.V.C., editie 3 november 1931, een samenvatting van de gemeenteraadsvergadering van 30 oktober 1931. De voorzitter van de raad, burgemeester J. Luijterink, deelde mee dat na de laatste branden bij de gemeente hoge rekeningen waren binnengekomen van consumpties van de brandweerlieden. Er waren ongeveer 800 flesjes bier en 897 boterhammen, behalve limonade en melk genuttigd! Dit verslag veroorzaakte meteen twee ingezonden stukken, die in de editie van de N.V.C. van 8 november 1931 verschenen. De eerste was afkomstig van de opperbrandmeester van Vlaardinger-Ambacht W. van Vliet. Deze had het verslag van de gemeenteraad gelezen waarin stond dat “brandweerlieden een groote partij bier en brood zouden hebben verzwelgd” en hij vervolgde dat “Vlaardinger-Ambachtse noch de brandweerlieden van Vlaardingen daar iets mee uitstaande hadden. Het bier en brood

Boerderij van J. Romein aan de noordzijde van de Kethelweg tussen de Verkadesingel en de Dahliastraat. Gesloopt omstreeks 1933 om plaats te maken voor nieuwbouw. (Foto: Stadsarchief Vlaardingen).

Opperbrandmeester
W. van Vliet, serieus
en loyaal tot het einde.
(Foto: Collectie Piet
Borsboom)

was geconsumeerd door ongeveer 120 arbeiders (geen brandweerlieden) die de vijf hooibergen hadden leeggehaald omdat zij geen gelegenheid hebben gehad om thuis te gaan eten en daarom op kosten van de gemeente consumpties hebben genoten”. Het tweede ingezonden stuk was van de secretaris van de Vlaardingsche Vrijwillige Brandweerliedenvereniging, Louis van Santen. Ook deze liet weten dat hij uit het verslag van de gemeenteraad van Vlaardinger-Ambacht had gelezen dat door de Vlaardingse brandweerlieden een “ware zwelgpartij was aangericht”. Voorts schreef hij dat van niets misbruik was gemaakt. Tevens vestigde hij in het ingezonden stuk de aandacht op een onjuiste berichtgeving in sommige bladen, n.l. dat de Vlaardingse brandweer onlangs bij een brand een uur te laat verscheen. Hij bestreed deze berichtgeving, want de brand vond plaats op het grondgebied van Vlaardinger-Ambacht en de Vlaardingse brandweer was hiervoor niet gesignaleerd!

De opperbrandmeester W. van Vliet

De in Vlaardingen geboren Willem van Vliet was één van de vier gebroeders Van Vliet die aan de Kortedijk een goed bekend staand timmerbedrijf hadden. Willem van Vliet had echter voor het zelfstandig aannemersvak gekozen en hij bouwde vooral in Vlaardinger-Ambacht. In welhaast elke straat in Vlaardinger-Ambacht bouwde Van Vliet huizen met zijn zwager Snijders als architect. Maar ook in Vlaardingen en Delft werkte Van Vliet, die bekend stond als een betrouwbare aannemer die degelijk werk afleverde. In 1924 verhuisde Van Vliet met z’n gezin naar Vlaardinger-Ambacht. In één van de latere jaren werd Van Vliet door het gemeentebestuur benoemd tot opperbrandmeester van de vrijwillige brandweer. Ook zijn taak als opperbrandmeester vatte hij zeer serieus en gewetensvol op. Zijn functie als opperbrandmeester bracht hem veelvuldig in aanraking met burgemeester

Luijterink. Uit meerdere rapporten en brieven, die in het Stadsarchief zijn te vinden, is op te maken dat de burgemeester en de opperbrandmeester op enigszins gespannen voet leefden. Regelmatig deed de opperbrandmeester voorstellen over een noodzakelijke verbetering en uitbreiding van het brandweermateriaal. Hij drong ook aan op completering van buskleding van de spuitgasten. Het bleek echter maar al te vaak dat zijn voorstellen voor kennisgeving waren aangenomen.

Een burger natgespoten

Ook geheel andere zaken op brandweergebied zijn in het Stadsarchief te vinden. Met een brief van 9 juli 1935 deed een inwoner uit de Tulpstraat bij het gemeentebestuur zijn beklag dat hij “bij het beproeven van de brandspuit was natgespoten”. Burgemeester Luijterink vond dat dit uitgezocht moest worden en gaf opdracht aan de veldwachter, die bij de “beproeving” (oefening) steeds aanwezig was, de klacht te onderzoeken. Deze rapporteerde

uitvoerig over het voorval, maar merkte op dat hij op het bewuste moment met zijn rug er naar toe stond en daarom niet had kunnen zien wie de bewuste spuitgasten waren. (Het antwoord van de veldwachter was zeer diplomatiek. Ongetwijfeld kende hij de spuitende “belhamels”, maar had geen behoefte hun namen te noemen ter voorkoming van verdere gevolgen.) De burgemeester nam er genoegen mee en antwoordde de klager dat hij de brandweer opdracht had gegeven bij het oefenen beter op de waterstralen te letten om incidenten te vermijden. Van alle stukken kreeg de opperbrandmeester een afschrift.

Brandweerwedstrijd

In 1935 vierde de Vlaardingsche Vrijwillige Brandweerliedenvereniging “Door Oefening Vaardig” haar eerste lustrum. Deze vereniging was op 3 oktober 1930 opgericht om de belangen van de Vlaardingse brandweerlieden te behartigen. Om dit jubileum meer glans te geven, werd een brandweerwedstrijd georganiseerd waarvoor brandweerkorpsen

uit de omgeving werden uitgenodigd. Op zaterdag 27 juli 1935 vond dit evenement plaats. Het wedstrijdterrein was gelegen tussen het toen nog onbebouwde deel tussen de Koningin Wilhelminahaven en de Vulcaanhaven. Hier stonden twee doelen opgesteld, n.l. twee borden op enige hoogte met rondengaten waar doorheen moest worden gespoten. Vooraf diende zeshonderd meter worden gelopen of gereden. De deelnemende spuiten waren in vier groepen verdeeld: handspuiten (die toen nog in gebruik waren), tweewielige motorspuiten, die “in draf” werden gereden, kleine en grote autospuiten. De deelnemende korpsen in alfabetische volgorde waren: Delft, ’s-Gravenzande, Havenbedrijf Vlaardinger-Oost, Hillegersberg, Maasland, Naaldwijk, Rotterdam, Overschie, Poeldijk, Schiedam, Schipluiden, Vlaardingen, Vlaardinger-Ambacht en Wateringen. De Vlaardingse burgemeester A. van Walsum reikte na afloop de prijzen uit. Helaas was er voor de Ambachtse ploeg geen prijs weggelegd, want tijdens hun optreden sprong een brandslang! Voor de

Ambachtse spuitgasten op een Chevroletvrachtauto als trekker voor de motorspuit in 1935. (Foto: Archief brandweer Vlaardingen).

Ambachtse spuitgasten bij het Vlaardingse wedstrijdterrein in 1935. Geheel links de opperbrandmeester W. van Vliet. (Foto: Archief brandweer Vlaardingen).

benodigde prijzen was door de jubilerende vereniging aan alle deelnemende gemeente verzocht een prijs beschikbaar te stellen. Het Ambachtse gemeentebestuur stond hier welwillend tegenover, maar moest wel de uitgave verantwoorden. Daartoe werd aan de gemeenteraad op 10 juli 1935 het voorstel als volgt omschreven: “dat een eenvoudigen prijs van gemeentewege alleszins gerechtvaardigd is en zal bestaan uit een keurige groote zilveren medaille voor de prijs van Fl. 5.50. Dit bedrag wordt op de begroting gezet”.

Vergoedingen

De brandweerlieden ontvingen een vergoeding om het verlet te compenseren, want niet elke werkgever was bereid de niet gewerkte uren te betalen en zeker niet bij een langdurige brand. Op voorstel van het gemeentebes-

tuur werd door de gemeenteraad de vergoeding vastgesteld. Om een greep te doen uit de diverse genomen besluiten: een besluit op 23 september 1930 n.l. van 06.00 uur tot 20.00 uur 75 cents per uur; van 20.00 uur tot 06.00 uur 100 cents per uur; de zondagsuren 125 cents per uur. De brandmeesters ontvingen tien gulden per jaar en geen uurvergoeding. Door de economische malaise in de dertiger jaren van de vorige eeuw werden de uurvergoedingen, zoals van alle overheidssalarissen, met 10% verlaagd. Toen het in 1936 wat beter ging, kwam er 5% bij.

Alarmering bij brand

Bij de brandweer in Vlaardinger-Ambacht waren heel lang omroepers in dienst om de spuitgasten te alarmeren bij brand. Door het

Café A.J. Waardenburg, Emous 72, waar in 1936 een brandalarminstallatie werd ondergebracht. (Foto: Stadsarchief Vlaardingen).

ontbreken van een kerk met een kerktoren van waaruit als regel bij brand een klok werd geluid, moest van omroepers gebruik worden gemaakt. In 1936 kwam hieraan een eind omdat werd besloten een brandalarminstallatie aan te schaffen. Vooraf diende besloten te worden waar deze installatie moest worden geplaatst. Een oplossing werd gevonden door, na verkregen toestemming, de installatie te plaatsen in het nabijgelegen café van A.J. Waardenburg, Emous 72, met als motivatie “omdat hier altijd iemand aanwezig is”. Nadat ook de Gedeputeerde Staten akkoord waren gegaan met de uitgave van f 310,- kon bij tien brandweerlieden een zogenaamde verklikker worden geplaatst, n.l. bij de opperbrandmeester, twee brandmeesters, een motordrijver en zes spuitgasten. Tot de opheffing van de gemeente door de annexatie met de gemeente Vlaardingen in augustus 1941 bleef deze situatie bestaan.

Spuithuisjes

Midden in de dorpskern stond eens een gebouwtje waarin een handspuit met paardentractie werd gestald. Deze spuit had een capaciteit van 380 l/min en er kon met twee stralen worden gewerkt. Wel waren er twintig pompers nodig. Het gebouw stond op een grasveld dat 't Groentje werd genoemd. Op een tekening in het door Jan Anderson uitgegeven boek *Vlaardingen-Ambacht, daar gebeurde 't* is op blz. 126 het spuihuisje goed te zien. In 1931 werd het gebouwtje gesloopt, omdat er inmiddels aan het eind van de Asterstraat een gebouw werd neergezet voor de dienst Gemeentewerken waar in een aparte ruimte brandweermateriaal was ondergebracht, o.a. een in 1929 aangekochte tweewielige motorspuit op massieve banden met een capaciteit 600-800 l/min. Voor vervoer diende een vrachtauto van gemeentewerken met een open laadbak waar de brandweerlieden op een losse zitbank konden plaats nemen. Als reservetrekker deed de gemeentelijke vuilnisauto

dienst. Voor het bluswerk waren acht brandweerlieden nodig, waaronder een motordrijver. Voorts was er nog een draagbaar motorspuitje op een rijdbaar onderstel, bestemd voor het nabluswerk, met een capaciteit van 500 l/min.

Op acht kilometer afstand van de dorpskern in de richting van Schipluiden lag in de Zouteveensepolder op een kruispunt nog een nederzetting van een aantal huizen en enkele boerderijen die bekend stond als de Kapel. Tot 1719 stond bij dit kruispunt nog een kapel. In 1907 werd door het gemeentebestuur opgesteld een “Bestek met voorwaarden voor het aanbesteden van een arbeiderswoning en een spuihuisje aan de Breeweg 6”. De woning was bestemd voor de gemeentelijke wegwerker en zijn gezin. Na het gereedkomen van het spuihuisje werd er een handspuit, eveneens met paardentractie, in onder gebracht; een twintigtal pompers die in de omgeving woonden, zorgden er voor dat er bij brand geblust kon worden. Na de Tweede Wereldoorlog kwam

Handspuit bij 't Groentje omstreeks 1910. Geheel links is nog net een stukje van het spuihuisje te zien. (Foto: Collectie Jan Borsboom).

Woning met rechts een
aangebouwd voormalig
spuithuisje bij de Ka-
pel, gebouwd in 1907.
Foto uit 2010. (Foto:
René Verkerk)

Hersteld opschrift bo-
ven de ingang van het
voormalig spuithuisje
bij de Kapel. Foto uit
2010.

het spuithuisje leeg te staan en de bewoners van het hoekhuis trokken na verloop van tijd de ruimte bij de woning en verwijderde de deuren van het spuithuisje. Toen de huidige bewoners, de familie H.K. van der Kooij, in 2010 de gevel lieten opknappen, kwam het opschrift van het spuithuisje tevoorschijn. Met gevoel voor de historie lieten zij het oorspronkelijke opschrift weer aanbrengen. Na de annexatie door de gemeente Vlaardingen op 1 augustus 1941 werd dit gedeelte van de Zouteveensepolder bij de gemeente Schipluiden gevoegd.

De Luchtbeschermingsdienst (LBD)

Vanaf het begin van de dertiger jaren van de vorige eeuw moest ernstig rekening worden gehouden dat bij een onverhoopt nieuw internationaal gewapend conflict het grootste gevaar uit de lucht kon komen. Hierdoor ontkwam ook Vlaardinger-Ambacht niet aan de van rijkswegen opgelegde verplichting tot het opstellen van een zogeheten luchtbeschermingsplan. In september 1932 werden er oriënterende gesprekken gevoerd op uitnodiging van de Vlaardingse burgemeester Van Walsum en zijn ambtsgenoot Luijterink van de buurgemeente Vlaardinger-Ambacht, met de hoofden van de daarvoor in aanmerking komende gemeentelijke diensten over een gewenste samenwerking. Wel diende elke gemeente een eigen luchtbeschermingsplan op te stellen. Ter ondersteuning was door het Departement van Defensie de “Leidraad voor burgemeesters bij het nemen van maatregelen ter bescherming van de bevolking tegen de gevolgen van aanvallen uit de lucht”. Hierna volgden nog tal van besprekingen en vanuit Den Haag volgden er tot 1940 nog zo’n twintig richtlijnen speciaal voor de completering van het luchtbeschermingsplan. In februari 1940 kwam het Ambachtse luchtbeschermingsplan gereed, dat uit twaalf tweezijdig bedrukte pagina’s bestond. Alle 130 in het plan genoemde personen ontvingen een exemplaar. Tot hoofd van de Luchtbeschermingsdienst was de gemeente-opzichter L.T. Velthuizen benoemd en twee vooraanstaande inwoners, n.l. B. van Neerbos en C. van der Kooij, waren bereid gevonden als plaatsvervangers op te treden. Ook verscheen er een schema van de Ambachtse Luchtbeschermingsdienst, dat veel overeenkomst vertoont met het Vlaardingse schema dat is afgebeeld op blz. 61 van het interessante boek van Klaas Kornaat “De schok van het onbekende”. In het luchtbeschermingsplan werd Ambacht in zeven blokken verdeeld waar blokploegen in geval van nood konden optreden. Voor de plaatselijke brandweer was

in het luchtbeschermingsplan een belangrijke rol weggelegd, omdat al bekend was dat door de aanvallen vanuit de lucht branden het gevolg zouden zijn. De juistheid van die gedachte werd even later bewezen door het bombardement op de Rotterdamse binnenstad... Vooruitlopend op de ontwikkelingen ten aanzien van de opheffing van de gemeente per 1 augustus 1941 werd de Ambachtse Luchtbeschermingsdienst opgenomen in die van Vlaardingen. De eerder genoemde L.T. Velthuizen werd plaatsvervangend hoofd. Ook de functie van opperbrandmeester kwam te vervallen, want de Vlaardingse brandweercommandant ging ook over het geannexeerde gebied de scepter zwaaien. Het saldo van opgeheven afd. Vlaardinger-Ambacht van de Vereniging van Luchtbeschermingsorganisaties, groot f 180,-, werd benut voor het aanschaffen van gewenst materiaal ten behoeve de Ambachtse blokploegen.

De Rijksinspectie voor het Brandweerwezen

Tot 1940 heeft de rijksoverheid zich niet bezig gehouden met de brandweezorg en het brandweerbeleid. Al in de gemeentewet van 1851 en veel later in de Brandweerwet stond vermeld dat deze aangelegenheden waren opgedragen aan het stadsbestuur. Die stelde, bekrachtigd door de gemeenteraad, verordeningen op het gebied van de brandweer vast. De rijksoverheid kreeg iets meer grip op de gemeenten bij het tot stand komen van de eerdergenoemde luchtbeschermingsorganisaties. Maar daarvoor was elke gemeente autonoom, met als gevolg dat gemeenten naar eigen goeddunken brandweermateriaal, zoals voertuigen, uitrustingsstukken, beschermende kleding (bluspakken) enz. konden aanschaffen. Ook op het gebied van een brandweerorganisatie werden zij vrijgelaten, bijv. een vrijwillig of een beroepskorps dan wel een combinatie daarvan. Wel hielden op het gebied van de financiën Gedeputeerde Staten nog een vinger aan de pols. Om toch

iets meer van de gemeenten op brandweer- gebied te weten te komen, werd aan alle gemeenten gestuurd een “LIJST VAN VRAGEN, BETREKKING HEBBENDE OP DE ORGANISATIE VAN DE BRANDWEER”. Ook de gemeente Vlaardinger-Ambacht kreeg zo’n lijst, met niet minder dan 75 vragen om in te vullen! Een kopie van deze lijst, getekend door burgemeester Luijterink per 1 april 1940, eindigt met een merkwaardige extra mededeling, n.l. “Bluswatervoorziening laat te wensen over. In verband met annexatieplannen zal met verbetering worden gewacht. Dit geldt ook ten opzichte van de voorraad slangen”. Merkwaardig in die zin dat er op dat moment geen vastomlijnde plannen tot annexatie van de gemeente waren. Zoals bekend, werd in mei 1940 Nederland op gewelddadige wijze betrokken bij de al elders in Europa uitgekbroken oorlog, waarvan iedereen gehoopt had dat deze wederom aan ons land voorbij zou trekken. Niet al te lang hierna zou blijken dat niet alles op dezelfde voet zou doorgaan. In Duitsland was de brandweertaak namelijk sinds 1938 overgegaan op de politie, waardoor alle brandweerlieden opeens politiemannen waren geworden. Nu zou het zover in ons land niet komen en zeker niet in de wat kleinere gemeenten. Na enkele maanden van voorbereidingen, o.a. voor het vinden van de juiste personen, werd in 1941 de Rijksinspectie voor het Brandweerwezen opgericht en ons land verdeeld in vijf districten. In die vorm heeft deze organisatie meer dan vijftig jaar bestaan. Niet lang daarna werd er gereorganiseerd, maar dat valt buiten het bestek van dit artikel. Nog in 1941 kreeg ook Vlaardinger-Ambacht met de Inspectie voor het Brandweerwezen te maken en dat is weer wel van belang om te laten te memoreren.

Oorlogsdreiging

De oplopende spanningen in de ons omringende landen hadden er al voor gezorgd dat er overal in ons land luchtbeschermingsor-

Vrijwillige brandweer van Vlaardinger-Ambacht vóór de brandweergarage in de Asterstraat begin 1940. Staand in het midden het vijf man tellende college van brandmeesters met nieuwe pet v.l.n.r. J. Zuidgeest, W. van Vliet, J. Rietveld, K. Chardon en K. Terleth, geheel rechts veldwachter C. van der Werf. (Foto: Archief brandweer Vlaardingen).

ganisaties in het leven waren geroepen, zoals hiervoor al te lezen viel. In het Ambachtse luchtbeschermingsplan was terecht voor de brandweer een plaats ingeruimd. Het college van brandmeesters, onder leiding van de opperbrandmeester, had echter grote twijfels over de slagvaardigheid bij onverhoopt optreden. Op 6 december 1939 schreef daarom dit college een brief aan de gemeenteraad van Vlaardinger-Ambacht met een niet mis te verstane inhoud, die als volgt begon: “Weledele Heeren, Daar op alle gebied en overal wordt gewerkt voor de bescherming der bevolking enz. wegens de politieke oorlogstoestanden in de wereld o.a. het maken van schuilloopgraven enz. en tevens ook de groote uitbreiding onzer gemeente in de laatste jaren zou het College van Brandmeesters u er op attent willen maken, dat het ook eens tijd wordt de brandweer een beurt te geven met het aanvullen der brandweermaterialen, dat laat hier in onze gemeente wat te wenschen over. Het aanschaffen van o.a.”. Hierna volgde in de brief een zevental punten met een uitgebreide om-

schrijving van dringend aan te schaffen materialen en persoonlijke uitrustingsstukken. Eén van de punten betrof de aanschaf van zgn. ijslandse wanten met het oog op de komende wintermaanden. Een dergelijk verzoek was al even eerder ook gedaan door de Vrijwillige Brandweerliedenvereniging “Door Oefening Sterk” die met steun van de Vlaardingse collega’s in november 1939 was opgericht. Het laatste punt in de brief betrof een verzoek om aan de opperbrandmeester en de brandmeesters een herkenningsstuk te verstrekken in de vorm van een pet. Het college van brandmeesters beschikte over geen enkele stuk beschermende kleding. Nu kwam er enige beweging in de zaak en de gemeente-architect kreeg opdracht een rapport op te stellen en tevens een inventaris te maken van het bestaande potentieel. Hij kweet zich goed van zijn taak. In drievoud stuurde hij op 13 februari 1940 het verlangde naar zijn opdrachtgevers op. In zijn rapportage stelde hij aan de orde dat het een groot verschil maakt of men de hoeveel brandblusmateriaal beschouwt in vrede-

dan wel bij oorlogsomstandigheden.

In een begeleidende brief had hij ter oriëntatie ook enkele prijzen vermeld. Maar ondanks alle dringende verzoeken van het college van brandmeesters, en de rapportage van de gemeente-architect ten spijt, werd er weinig of niets verbeterd. Wel had het rijk als aanvulling op het brandblusmaterieel een tweewielige motorspuit op luchtbanden met een capaciteit van 1000 l/min. ter beschikking gesteld. Hiervoor werd een stalling gevonden in een particuliere garage aan de Oranjelaan. Daarna bleef het weer stil. Deels te begrijpen, want door het uitbreken van de oorlog en de wat chaotische maanden hierna, had het gemeentebestuur wel met geheel andere zaken te maken. Dat was om te beginnen de bouw van semipermanente woningen in Vlaardinger-Ambacht (in de Baberspolder) voor dakloze Rotterdammers die bij het bombardement op 14 mei have en goed hadden verloren. Eerst in het najaar van 1940 zou de brandweer weer aandacht krijgen van het gemeentebestuur, maar wel op een wat bijzondere en voor de betrokkenen onelegante manier.

Nederland in oorlog en capituleert

Ons land moest na vijf dagen van ongelijke strijd de wapens neerleggen om verder bloedvergieten te voorkomen. Vlaardinger-Ambacht bleef in die periode voor groot oorlogsgeweld gespaard. Wel veroorzaakte op de eerste oorlogsdag afgedwaalde bommen grote schade bij een boerderij aan de Broekweg, die toen nog op het Ambachtse grondgebied

lag, maar de gealarmeerde brandweer behoefde daarvoor niet uit te rukken. Ook in de Oranjewijk werd er nogal wat schade geconstateerd door brandbommen.

Weer een rapportage

Hoewel burgemeester Luijterink door brieven en rapportages op de hoogte was van diverse onvolledige en ontbrekende zaken bij de brandweer, nam hij een beslissing waarbij hij blijk gaf weinig of geen vertrouwen te hebben in zijn medewerkers. Hij gaf n.l. opdracht aan de brandweercommandant U. van der Zee van de Delftse brandweer om een rapport te schrijven over de brandweer van Vlaardinger-Ambacht! In november 1940 bracht de opsteller in zeven folio’s dit rapport uit. Dank zij dit rapport wordt een uitvoerig beeld verkregen van de Ambachtse vrijwillige brandweer op dat moment. Achtereenvolgens werd belicht: de algemene situatie, het materieel, onderbrenging materieel, personeel, uitrusting personeel, alarmering, watervoorziening en de hulp van de naburige gemeenten. De Delftse brandweercommandant kwam tot de conclusie dat hij het brandweermaterieel en verdere uitrusting niet alleen als onvoldoende beschouwde, maar beschreef ook uitvoerig wat er aangeschaft diende te worden om de brandweer met succes te laten optreden, en zeker in de tijd waarin ons land was komen te verkeren. Ook de brandweergarage en het ontbreken van een goede gelegenheid om de brandslangen te verzorgen ontkwam niet aan zijn kritiek. Door de tijdsomstandigheden zou het misschien moeite kosten alle gewenste verbeteringen door te voeren, maar dringend was het wel. Dit rapport konden de burgemeester en het gemeentebestuur moeilijk voor kennisgeving aannemen en dit keer kreeg de gemeente-opzichter opdracht een overzicht te maken van de in het rapport aanbevolen materialen. Met een brief van 4 december 1940 kwam de gemeente-opzichter met negentien

Pet van de opperbrandmeester W. van Vliet. (Foto: René Verkerk).

omschreven gewenste materialen. Het gemeentebestuur kon hier nu moeilijk omheen en de gemeente-opzichter kreeg een bestelopdracht. De opperbrandmeester werd van het rapport van Van der Zee onkundig gelaten, maar hij kreeg van de gemeente-architect wel een bestellijst van het materiaal waar hij in het verleden tevergeefs op had aangedrongen. Tijdens een gesprek met de burgemeester en de opperbrandmeester, waarin laatstgenoemde vroeg om inzage of een afschrift van het Delftse rapport, werd dit geweigerd. Dit was aanleiding van de opperbrandmeester om op 14 januari 1941 een brief te schrijven aan de burgemeester en wethouders waarin hij zijn bevreemding uitsprak over de gang van zaken, waarbij hij o.a. schreef: “Het is wel heel moeilijk op deze wijze met lust en energie zijn

taak als opperbrandmeester te vervullen, wat ondergetekende tot heden altijd heeft gedaan”. Aan het eind van zijn brief verzocht hij het gemeentebestuur hem alsnog in de gelegenheid te stellen om kennis te nemen van het rapport om, mocht daartoe aanleiding zijn, opmerkingen te maken. Het behoeft geen verwondering te wekken dat op deze brief geen antwoord is gevonden. Een paar maanden later kwam van geheel andere zijde een onverwachte ondersteuning voor de Ambachtse brandweer. Helaas kon zij hiervan niet meer profiteren.

Toch nog een brandweerauto !

Het gemeentebestuur ontving van de Secretaris-Generaal van Binnenlandse Zaken een brief van 12 mei 1941 waarin werd aangedrongen, op advies van de hoofdinspecteur van het

Brandweerwezen, om op korte termijn over te gaan tot het aanschaffen van een brandweervoertuig. Hiervan was het gemeentebestuur toch wel onder de indruk, want enkele dagen later werd er al aan twee brandspuitenfabrieken om een offerte gevraagd. Eén fabriek antwoordde omgaand geen aanbieding te kunnen doen, omdat door materiaalgebrek het leveren moeilijk zou zijn. De tweede fabriek, de firma Gebr. Kronenburg uit Culemborg, bood op 15 mei 1941 een brandweervoertuig aan, n.l. een Opel Blitz met een capaciteit van 1600 l/min. Met de nodige toebehoren bedroeg de prijs, inclusief de toen geldende omzetbelasting, f 9000,-. In de gemeenteraadsvergadering van 20 mei 1941 werd zonder hoofdelijke stemming akkoord gegaan met de aanschaf. Bovendien werd nog extra een

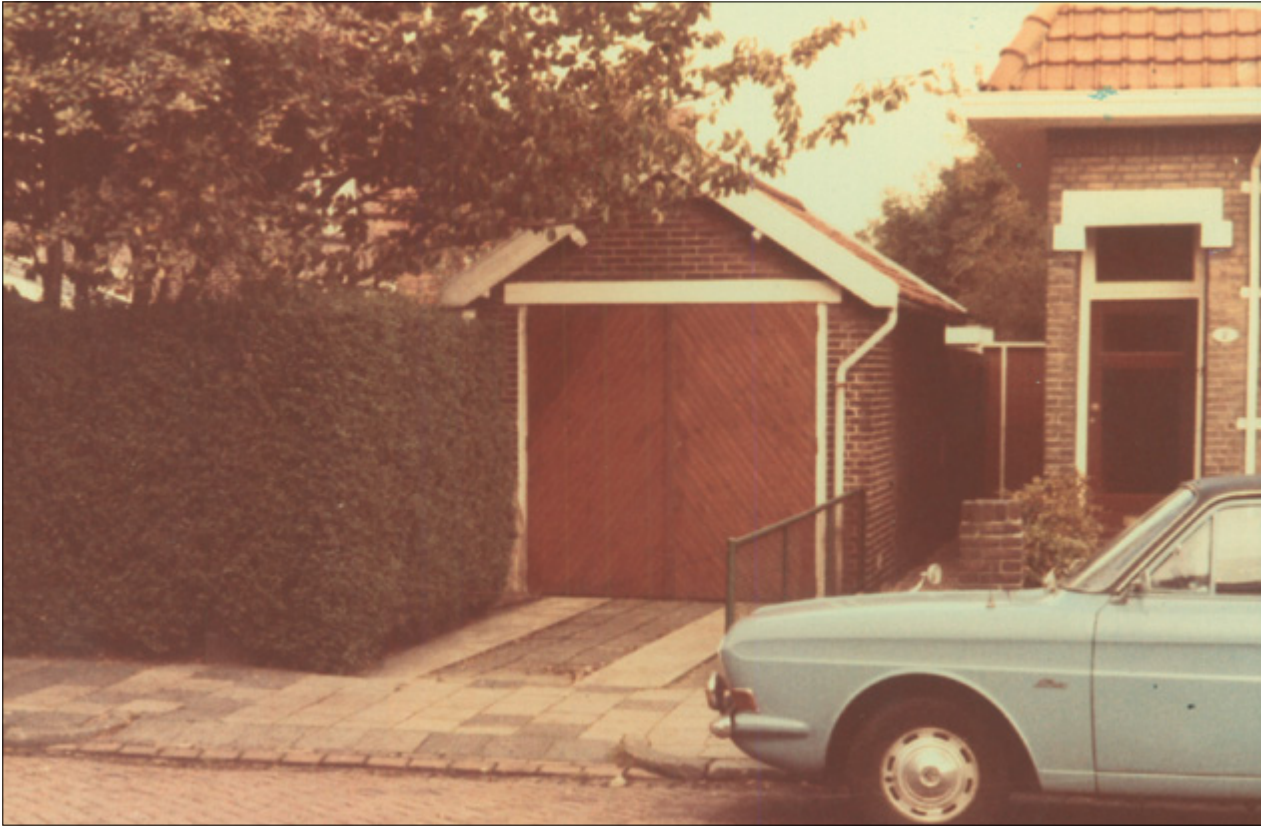
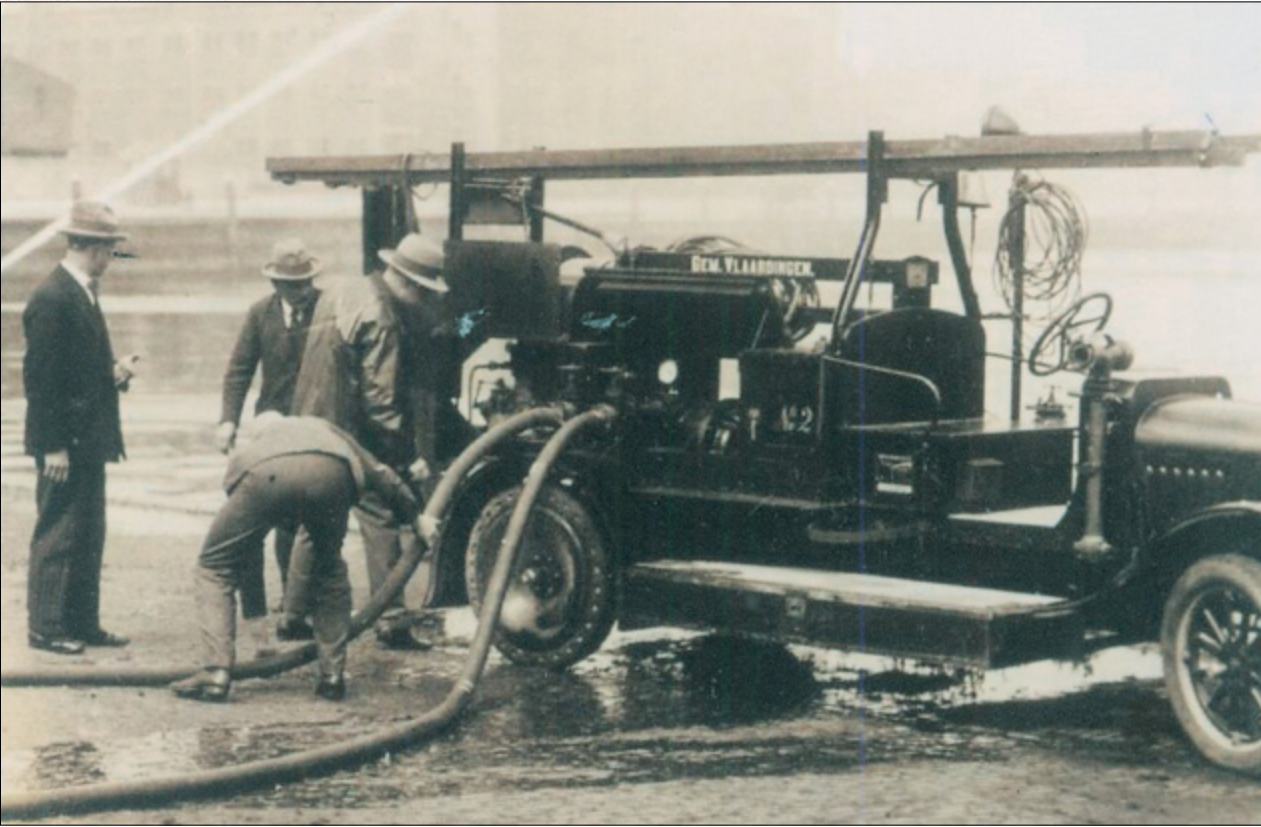
twintigtal brandslangen besteld voor f 1580,-. Voorafgaand verweten enkele raadsleden het gemeentebestuur waarom er niet veel eerder een autospuit was aan aangeschaft. De gemeente was immers de laatste jaren sterk met huizenbezit gegroeid en meerdere keren was op een autospuit aangedrongen. De aanschafprijs zou dan ook lager zijn geweest.

Vlaardinger-Ambacht geannexeerd

De plannen tot samenvoeging van de gemeente Vlaardinger-Ambacht met de gemeente Vlaardingen waren niet nieuw en kwamen dus niet geheel onverwacht. In het verleden waren al eerder stukken grond aan de gemeente Vlaardingen af moeten staan, o.a. het gebied waar de Vulcaanhaven werd gegraven. Grootseren plannen waren op niets

Een particuliere garage aan het Burg. De Bordesplein werd de stal-
ling van de T-Ford.

Vlaardingse T-Ford autospuit uit 1927 die in 1941 naar Vlaardinger-Ambacht verhuisde.
(Foto: archief brandweer Vlaardingen).

uitgelopen omdat de procedure volgens de gemeentewet van 1851 bijzonder ingewikkeld was om tot een samenvoeging van gemeenten te komen. Echter in de bezettingstijd werd deze procedure aanzienlijk vereenvoudigd door een verordening van de (Duitse) Rijks-commissaris van de bezette Nederlandse gebieden om van de desbetreffende bepalingen in de gemeentewet af te wijken. Volgens een ontwerpbeschikking betrof de opheffing niet alleen de gemeente Vlaardinger-Ambacht, maar ook de tot nu toe zelfstandige gemeenten Schiebroek, Hillegersberg, IJsselmonde en Kethel-Spaland. Van protesten tegen de voorgenomen annexatie kon tijdens de bezetting geen sprake zijn. De inmiddels in gang gezette bouw van de semipermanente woningen in de Babberspolder die, wat de uitvoering betreft, geheel in Vlaardingse handen kwam te liggen, versnelde de annexatie. In een nieuwe beschikking werd bepaald dat de gemeente Vlaardinger-Ambacht met ingang van 1 augustus 1941 werd opgeheven om bij de gemeente Vlaardingen te worden gevoegd.

Verstrekkende gevolgen

De opheffing van de gemeente had grote gevolgen voor de gemeentelijke diensten, waaronder dus de vrijwillige brandweer. Niet alle vrijwilligers waren het met die samenvoeging eens en zij die hun brandweerloopbaan niet voortzette, kregen eervol ontslag. Slechts een twaalftal spuitgasten deed de overstap naar de Vlaardingse eveneens vrijwillige brandweer, waaronder de opperbrandmeester W. van Vliet en de brandmeester J. Rietveld. Ook de al eerdergenoemde Ambachtse brandweerliedenvereniging, met als voorzitter A.N.A. Lens, werd opgeheven. Lens zou van 1943 tot 1946 nog als voorzitter functioneren van de eveneens eerdergenoemde Vlaardingse brandweerliedenvereniging. Met een brief van 26 september 1941 van het Vlaardingse college van brandmeesters werd burgemeester M.C. Siezen geïnformeerd over de nieuw

aangestelde brandweerlieden. Met een andere brief van de zelfde datum werd de eerste burger ook op de hoogte gesteld van een herverdeling van het totale brandweermateriaal. Het belangrijkste was wel dat één van de autospuiten van het spuihuis in de Bleekstraat (een T-Ford uit 1927) werd overgebracht naar de brandweergarage in de Asterstraat. Omdat deze garage in de wintermaanden onvolgende kon worden verwarmd, werd voor de autospuut even later een stalling gevonden in een particuliere garage aan het Burgemeester de Bordesplein 1 waarin een gasverwarming werd aangelegd. Toevallig was dit ook de garage die bij het woonhuis behoorde waarheen mijn ouders enige tijd later verhuisden. Soms kwam de chauffeur van de T-Ford, wanneer er geoefend werd, een keteltje water in de keukens halen om de radiator bij te vullen. In de maandelijkse vergadering van het Vlaardingse college van brandmeesters op 5 november 1941 verschenen voor het eerst de heren Van Vliet en Rietveld na hun overstap naar de Vlaardingse brandweer. Op het welkomstwoord door de voorzitter van het college, die tevens de commandant van de Vlaardingse brandweer was, aan het adres van beide heren antwoordde de heer Van Vliet dat zijn nieuwe functie voor hem een soort degradatie betekende omdat hij nu als brandmeester ging functioneren, maar door de samenvoeging van beide gemeenten was dit nu eenmaal onvermijdelijk en hij zegde toe toch zijn beste krachten aan de brandweer te blijven geven. De heer Rietveld, die brandmeester bleef, sloot zich bij deze woorden aan. Tijdens de zelfde vergadering werd besloten dat voor de nieuwe Vlaardingse brandweerlieden hun bluskleding werd gecompleteerd of zo nodig vernieuwd en dat hun woningen werden aangesloten op het Vlaardingse brandalarmnet. De heer Van Vliet bleef tot 1 februari 1952 een loyaal en gerespecteerd brandmeester en ging daarna op de meest eervolle wijze met functioneel leeftijdsontslag. In 1949 ontving hij nog

het zilveren brandweerkruis voor zijn 25-jarige brandwerdienst. De heer Rietveld zou bij de Vlaardingse brandweer nog opklimmen tot waarnemend commandant om in november 1968 eveneens met eervol leeftijdsontslag te gaan.

De nieuwe autospuut

De nog voor de Ambachtse brandweer bestelde autospuut werd in april 1942 afgeleverd en kwam bij de Vlaardingse brandweer in gebruik. Een lang leven was voor dit voertuig bij de Vlaardingse brandweer niet weggelegd. Nog in januari 1945 werd de Opel Blitz door de Duitse bezetter gevorderd en is na de bevrijding niet teruggevonden. Wel is een identiek exemplaar nog te bewonderen in het Nationaal Brandweermuseum te Hellevoetsluis. Ruim twintig jaar was dit voertuig in gebruik bij de vrijwillige brandweer van Rozenburg.

In de plaats van een Voorwoord...

Dit artikel kon slechts tot stand komen door prettige medewerking van de stadsarchivaris Harm Jan Luth en zijn medewerkers Erika Verloop, Erica Stock en Joke van Leeuwen. Extra foto's werden gemaakt door René Ver-

kerk en uit het fotoarchief van Piet Borsboom en Jan Borsboom werden foto's afgestaan. De families Van Vliet en de familie Brouwer-Rietveld verstrekten familiegegevens en Peter Doolaard wist oude brandweerkzaken te achterhalen. Allen de dank van de auteur.

Bronnen:

Stadsarchief Vlaardingen (hierna te noemen SAV): archiefnr. 255 gemeentebestuur van Vlaardinger-Ambacht, inventarisnr. 14, 829, 831, 833 en 1106 t/m 1127.
SAV: archiefnr. 033, Vlaardingse college van brandmeesters, inventarisnr. 8.
Ibidem: "Vlaardingen en Vlaardinger-Ambacht, voorheen en thans" door P. van West, 1910.
Nieuwe Vlaardingsche Courant (hierna te noemen NVC): 18 augustus 1931.
NVC: 3 november 1931.
NVC: 8 november 1931.
NVC: 25 juli 1941.
Jan Anderson: "Vlaardinger-Ambacht, van dorp tot stadswijk", 1979.
Jan Anderson: "Vlaardinger-Ambacht, daar gebeurde 't", 2008.
Catalogus Bikkers Brandspuitenfabriek te Rotterdam.
Frans W. Assenberg: "Uit nood geboren", 1996.
Historische Vereniging Vlaardingen: Jaarboek 1986, blz. 89 t/m 104.
Historische Vereniging Vlaardingen: Tijdschrift 36.
Historische Vereniging Vlaardingen: Tijdschrift 47, blz. 87 t/m 97.
Klaas Kornaat: "De schok van het onbekende", 1994.
Leen Maat: "Water en vuur in oorlog en vrede", 1996.
Kees Verhulst en Cor Maat: "70 Jaar brandweer lief en leed", 2000.

Brandmeester J. Rietveld, opgeklommen tot waarnemend commandant van brandweer Vlaardingen (Foto: Archief brandweer Vlaardingen).

Wetenswaardigheden

Wout den Breems

Wetenswaardigheden is een rubriek waarin van tijd tot tijd mededelingen van het bestuur worden gedaan als de Historische Vereniging ten strijde trekt om ons historisch erfgoed te behouden. Mededelingen over positieve en negatieve gebeurtenissen. En die zijn er altijd wel!

Keersluis

Een aantal zaken zijn ook nu weer het vermelden waard. Zo heeft de HVV eind augustus aandacht gevraagd voor het achterstallig onderhoud van de oude Keersluis uit 1921, die is gesitueerd in de Oude Haven. Deze 2^e Keersluis in de Oude Haven, die naast de 1^e Keersluis en spoordijk lag, gaf Vlaardingen een groter veiligheidsgevoel. Vanwege de aanleg van de Deltadijk en nieuwe schutsluis werd de 1^e Keersluis overbodig en daarom gesloopt. De

2^e Keersluis werd eveneens overbodig, maar is behouden als een fraai Industrieel Erfgoed, dat ons eraan herinnert hoe we in het verleden behoed werden voor flinke wateroverlast. Dit bijzondere waterstaatkundig bouwwerk, dat met een hoge waardering opgenomen is op de lijst Beeldbepalende panden, ligt er nu verwaarloosd bij! Tijdens ons kwartaaloverleg met de gemeentelijk monumenten ambtenaar is ons onlangs verteld dat er aandacht voor is en er offertes zijn aangevraagd voor herstel. Een goede zaak!

Pakhuis Wouter Sterk

In september vernamen wij dat de eigenaar van het oude kuiperijpakhuis op het terrein Koningin Wilhelminahaven 3 een sloopaanvraag heeft ingediend. Ondanks de slechte staat van het gebouwtje wilde de HVV toch reageren op de sloopaanvraag. Het zou zeer te betreuren zijn als dit bijzondere overblijfsel van ons Cultuur Historisch Erfgoed, met

de daarop aangebrachte oude bedrijfsreclame van de firma Wouter Sterk Jbzn., zou verdwijnen. In de bezwaarbrief schrijven wij: “De eigenaar zal ongetwijfeld vanwege de slechte staat van het gebouw de sloopaanvraag hebben ingediend. Maar die slechte staat is wel het gevolg van gebrekkig en achterstallig onderhoud, en dus de verantwoordelijkheid van de eigenaar. Het onderhouden van dergelijk beeldbepalend erfgoed, dat dateert uit Vlaardings’ roemrijk visserijverleden behoort op goede wijze te geschieden. Dat is hier dus niet gebeurd. De HVV verzoekt u dan ook de sloopvergunning te weigeren en met de eigenaar in gesprek te gaan om het gebouwtje voor het aanzicht en in het belang van Vlaardingen te behouden. Wellicht kan van subsidieregelingen gebruik gemaakt worden om het gebouw weer in oude luister te herstellen.” En nu maar hopen dat onze oproep gehoor zal vinden.

Vissermonument

Al sinds de adoptie in 1992 door de HVV van het Vissermonument houdt de HVV toezicht op het onderhoud van het monument en het groen er omheen. Met de iepen die om het monument staan heeft de HVV altijd wel moeite gehad. Van oorsprong behoren er geen bomen om het monument te staan, maar ze zijn er in een later stadium wel gepoot. Toen de iepen nog klein van stuk waren ging het nog wel, maar gaandeweg werd het Vissermonument aan het zicht onttrokken. Ook vanwege de herinrichting van het wegnennet er omheen kwam het steeds meer in de verdrukking en dat is natuurlijk niet de bedoeling. Einde zomer moesten de iepen gerooid wegens de iepziekte en kwam het monument weer prachtig in zicht. De HVV heeft contact gezocht met de gemeente en gevraagd of men geen nieuwe bomen meer wilden planten of in elk geval een aantal minder. Schrikt u niet, wij zijn zeker voor veel mooi groen in de stad, maar dan wel op de goede plek. Onlangs zijn

Het vissermonument tussen het groen.
(Foto: HVV, Wout den Breems)

we met de bomenbeheerder van de gemeente gaan kijken en zijn tot de volgende oplossing gekomen. Achter en naast het monument komen nieuwe Ulmus bomen die zuilvormig zijn en dus niet breed uitgroeien. Voor het monument komen geen bomen, zodat het Vissermonument vanaf de weg en de Buitenhaven weer goed zichtbaar is. Wellicht kan dan ook het monument nog aangelicht worden. Ook hier weer een mooi resultaat door gemeentelijk overleg.

Rivierzone

We blijven nog even in het Rivierzone-gebied. Onlangs kreeg de HVV het verzoek om voor een op te stellen aanbestedingsdocument voor de Rivierzone voor de werving van een projectontwikkelaar een korte gedachte te geven. Dit meer in de vorm van een quote om in het document op te nemen. Dit is het geworden: “Vlaardingen is in een ver verleden ontstaan langs het water. De rivier De Maas liep vroeger door tot dicht bij de terp wat nu de Markt is. Door de jaren heen ontstond hier de rietgorzen, een gebied van weide, water en fauna. Dit gebied groeide en werd stukje bij beetje door inpoldering bij de stad getrokken. De visserij en industrie zijn mede hierop ontwikkeld. De verbinding tussen de rivier en de stad heeft

De keersluis ligt er verwaarloosd bij.
(Foto: HVV, Wout den Breems)

dan ook historische waarde. We willen dit een plek geven, zodat het weer gezien wordt. Ons roemrijke visserijverleden is ook nog op vele plaatsen zichtbaar, vooral rond de Koningin Wilhelminahaven. Je ziet hier rederijkantoren, rederswoningen, visserijpakhuizen en voormalige kuiperijen. De Rivierzone is rijk aan cultuurhistorisch erfgoed. Wij vinden het belangrijk dat de beeldbepalende panden herkenbaar blijven en een zichtbare plek krijgen in de ontwikkeling van dit gebied. Dit kan ook op een creatieve manier, door bijvoorbeeld oud met nieuw te combineren. Houd de gebouwen in tact, restaureer het erfgoed en combineer dit met bijvoorbeeld nieuwe woningbouw. Behoud de waarde en maak er iets unieks van. Dit is onze geschiedenis. Dat moet ook in de toekomst herkenbaar zijn.” Dit sluit dus mooi aan bij het behoud van het Kuiperspakhuis.

Groen van Prinsterer Lyceum

Diversen malen is het schoolgebouw in ons gemeentelijk overleg aan de orde geweest, vooral als het ging om de aanwijzing als Rijksmonument. Onlangs is bekend geworden dat het schoolbestuur en de gemeente Vlaardingen geen bezwaar hebben ingediend en dat is een geweldig besluit. Zo’n prachtig gebouw behoort die status tenslotte te hebben!

Stichting Stadsherstel Vlaardingen

Zaterdag 8 oktober werd er een belangrijke stap gezet bij de Stichting Stadsherstel Vlaardingen. Op een zeer vrolijke wijze werd door een groep ‘levende standbeelden’ met wethouder J. Versluijs en onze voorzitter een bord onthult waarop bekend werd gemaakt met welke projecten de SSV nu bezig is. Het was een levendig gebeuren en het enthousiasme van de mensen gaf je nu al het gevoel ‘het gaat weer goed komen met de Hoogstraat’. Zo gaat men beginnen met de renovatie van 12 panden, zijn er inmiddels drie nieuwe ondernemers bij gekomen en zijn er 4 objecten

met ondernemersondersteuning. Een aanzet ook voor de andere ondernemers of bewoners dat er hier mogelijkheden zijn om iets moois te verwezenlijken. Op de website www.stadsherstellvlaardingen.nl kan men een inventarisatie van de panden op de Hoogstraat met de bestemmingsmogelijkheden van de panden bekijken. Namens de HVV heeft Wout den Breems zitting in het stichtingsbestuur en kan op deze wijze de historie van de straat steeds onder ogen worden gebracht. Dat is van groot belang bij het opknappen de Hoogstraat. Er wordt hard gewerkt door eigenaren, bewoners, ondernemers enz. om hun panden er weer netjes uit te laten zien. En dat lukt goed: gaat u maar eens kijken tussen de Sluizen en Korte Hoogstraat. Natuurlijk is er ook veel aandacht voor de andere Hoogstraat gedeelten en zo het zich laat aanzien begint er nu schot te komen in de ontwikkeling van de z.g. Leskipanden.

Begraafplaats

Tot slot nog iets over de begraafplaats Emaus waar door de werkgroepleden de afgelopen tijd weer hard is gewerkt met inventariseren. Een aantal grote vakken zijn inmiddels op foto vastgelegd en beschreven. Een uitgebreide index is nagenoeg rond. Zo het zich laat aanzien kan begin volgend jaar dit alles op onze nieuwe website geplaatst worden. Bij een volgende gelegenheid meer over dit mooie werk. Wel nog een verzoek. Van veel graven zijn rechthebbenden niet meer bekend, maar toch kan het zijn dat er familieleden zijn die bijvoorbeeld grootouders op Emaus hebben liggen begraven. Veel van die graven moeten nodig schoongemaakt worden. Misschien wilt u dit doen of op een andere wijze een bijdrage leveren? Voor informatie kunt u via het HVV email-adres of met de voorzitter contact opnemen. Ook is er een nieuwe adverteerder opgenomen in ons blad die zich inzet voor het opknappen van graven.

Oproep getuigen V1-installatie Sunlightfabriek

Ondanks alle publicaties die de afgelopen jaren over de Tweede Wereldoorlog zijn verschenen, bieden recent openbaar gestelde en ontsloten archieven nieuwe informatie over de gebeurtenissen in die jaren. Maar ook leveren getuigenissen van (oog-)getuigen aanvullende kennis op en sinds enkele jaren is er een nieuwe bron bijgekomen: de archeologie. De nieuwe Wet op de Archeologische Monumenten Zorg (2007) voorziet in het beschermen en wanneer dat niet kan opgraven van alle ondergrondse zaken ouder dan 50 jaar, die van enig belang zijn. Steeds vaker worden daartoe ook sporen uit de laatste oorlog gerekend. Hierbij hoeft niet alleen aan bunkers gedacht te worden, maar ook aan (tijdelijke) gevechtslinies, stellingen, loopgraven, gevangen- en concentratiekampen. In Vlaardingen is in 1983 bij een opgraving al een deel van een tankgracht aangetroffen (Aalkeet Buitenpolder) en recentelijk werd in het Buizengat een anker van (vermoedelijk) een Duitse Vorpostenboot gevonden. Een enkel herkenbaar relict uit de oorlogsjaren is nog zichtbaar, zoals het betonnen basement van een afweergeschut in de nabijheid van tankstation ‘Aalkeet’ in de Westwijk. Vaak blijken de archeologische sporen aanvullende gegevens op te leveren op het schaarse archiefmateriaal en soms deze ook te corrigeren.

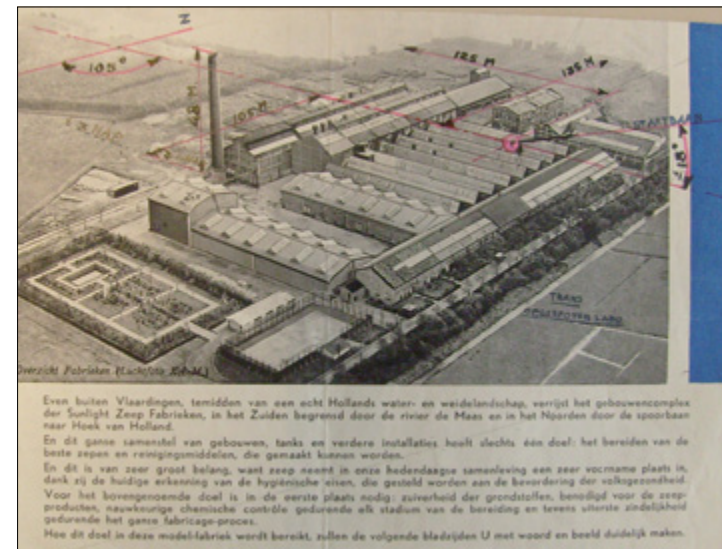
Eén van de meest ervaren archeologen op het gebied van de Tweede Wereldoorlog is de bij het onderzoeksbureau R.A.A.P. werkzame Ruurd Kok. Hij heeft zich bereid verklaard onderzoek te verrichten naar sporen uit de oorlog in Vlaardingen. Eén van de studieonderwerpen is de Duitse V1-installatie die sinds februari 1944 op het terrein van de Sunlightfabrieken was ‘gehuisvest’. Reeds eerder is hierover gepubliceerd, maar nieuw archiefmateriaal en waarnemingen tijdens graafwerkzaamheden op het terrein leveren nieuwe inzichten op. Samen met Peter Versluis, werkzaam bij Unilever, en Jeroen ter Brugge worden nu alle beschikbare bronnen in kaart gebracht met de bedoeling hierover binnenkort een kleine publicatie te doen laten verschijnen.

Ten behoeve van het onderzoek naar de V1-installatie worden (oog-)getuigen of andere personen opgeroepen die over relevante informatie beschikken. Met name zij die werkzaamheden op het terrein, lanceringen of het bombardement van 23 maart 1945 van het terrein hebben meegemaakt wordt gevraagd zich te melden. Ook foto’s of ander documentair materiaal is uiteraard welkom (afstaan hoeft niet noodzakelijk, het maken van een goede reproductie kan volstaan).

Meldingen graag aan:

Jeroen ter Brugge, Hogelaan 9, 3134 VJ Vlaardingen

Tel.: 010-4603612/06-53230098, e-mail: pontanus@hotmail.com

Tekening van de
Sunlightfabrieken met
daarop aangegeven de
lanceerbaan van de V1-
installatie.
(Foto: Nationaal
Archief)

Ledenactiviteiten

Voor het inrichten van de zaal op vrijdagavond 20 januari zoeken wij nog wat sterke armen. Wilt u ons helpen om alles in goede banen te doen verlopen? Stuur even een berichtje naar info@hvv-vlaardingen.nl, of bel Arie Ouwendijk tijdens kantooruren op 435 3322.

De arrestatie van heretog Godfried, tijdens de wederopvoering van de Slag bij Vlaardingen op 14/15 juni 2008 in Vlaardingen.
(Foto: Rene Kuysten op de website van Kees Nieuwenhuijsen, www.keesn.nl/vlaard)

Na de jaarwisseling staat eerst op 21 januari de viering van het 45-jarig bestaan van onze vereniging op het programma. U bent die dag - tussen 11 en 16 uur - van harte welkom in het Lentiz Geuzencollege (onze vaste jubileumplek, de afgelopen 20 jaar!) aan het Geuzenplein, nabij station Vlaardingen West.

Vergeet vooral niet uw adres-etiket van Tijd-Schrift mee te nemen: het is een aardig presentje waard! En vergeet natuurlijk ook niet om de speciaal bijgevoegde uitnodiging te lezen: u bent dan alvast op de hoogte van de activiteiten op die dag! De lezing in januari komt door deze viering te vervallen.

We plannen al wel weer een avond op DONDERDAG 23 februari, wanneer we een interessante lezing kunnen beluisteren door onze stadsarchivaris Harm Jan Luth, over Hel-
mich, Wilhelm, Diederik en nog 28 andere Vlaardingse Ambachtsheren en -vrouwen. Het wordt een zeer interessante lezing, waarbij een aantal naamgevers aan Vlaardingse straatnamen zeker de revue zal passeren.

Deze bijeenkomst begint om 20:00 uur in De Lyndraajer aan de Baanstraat. Parkeerruimte is er voldoende aanwezig op het parkeerterrein aan de Landstraat - vandaar wandelt u via de Lijnbaan naar de zaal.

De dichtstbijzijnde bus stopt echter op het Liesveldviaduct, en daarom vragen we aan leden die wellicht iemand in hun wijk willen/kunnen afhalen, om dat uiterlijk een week voor de bijeenkomst te melden bij mij, dagelijks 10 - 17:30 uur op tel. 435 3322. Vanaf een week voor de bijeenkomst kunnen dan mensen die wat moeilijker ter been zijn en toch graag de bijeenkomst willen bezoeken, mij bellen op hetzelfde nummer, zodat ik aanbod en vraag kan samenbrengen.... Als deze proef slaagt, willen we dat mogelijk ook voor volgende bijeenkomsten gaan proberen. Het einde van deze avond is gepland rond 22:00 uur.

Onze bijeenkomst op dinsdag 27 maart - onze Jaarlijkse Ledenvergadering - geniet de laatste jaren gastvrijheid in één van de lokalen van het Groen van Prinstererlyceum aan de Rotterdamseweg / hoek Van Hogendorp-
laan. De

bijeenkomst begint om 20:00 uur, en op het 'schoolplein' is voldoende parkeerruimte.

Na het huishoudelijk gedeelte gaan we - na een korte pauze - terug naar de 11e eeuw in Vlaardingen - bekend van o.a. de Slag bij Vlaardingen (1018) en de inmiddels ook bekende 'toiletmoord in Vlaardingen'.

Onze Stadsarcheoloog Tim de Ridder houdt dan een lezing over dit onderwerp - samen met Kees Nieuwenhuijsen, dé kenner bij uitstek van genoemde historische gebeurtenissen en 'opperhoofd' van het drie jaar geleden 'op proef' gehouden spektakel rondom de Slag bij Vlaardingen in Het Hof/Oranjepark. Tim en Kees tekenden samen voor een nieuw 'Bronnenboek' over de 11e eeuw in Vlaardingen, dat dit voorjaar verschijnt (wellicht is het wel de grote verrassing op deze avond!), en waarbij uit bekend geworden geschriften een weergave is gemaakt om te begrijpen wat de mensen rond die tijd 'dreef' bij hun activiteiten in die periode. Zeer de moeite waard dus! De lezing zal naar verwachting rond 22:15 uur afgelopen zijn (voor evt. afhalers).

De laatste bijeenkomst van het seizoen is op dinsdag 24 april. Peter Zuydgeest zal u dan meenemen naar de laatste visserijperiode voor Vlaardingen, het tijdvak van ongeveer 1940 - 1965. De plaats van de bijeenkomst leest u in het volgende Tijd-Schrift.

Vanaf december kunt u ook alvast inschrijven voor de jaarlijkse bus-excursie, die in 2012 op zaterdag 30 juni plaatsvindt. We spraken af met onze gids van enkele jaren geleden dat we de toen zo bijzonder geslaagde excursie langs de Hollandse Waterlinie (zuidelijke deel) een keer zouden voortzetten met het noordelijke gedeelte, zo van Utrecht tot aan het IJsselmeer. Die opzet lijkt geslaagd, en we zijn inmiddels in gesprek met onze enthousiaste gids die er weer iets moois van gaat maken.

We begroten de deelnemersprijs weer op € 40,- per lid - hetzelfde bedrag als afgelopen

excursie (naar Deventer. Uw partner mag mee voor hetzelfde bedrag, en voor introducties vragen we een extra bijdrage van € 5,-, alles inclusief een lunch die we mogelijk op één van de forten zullen gebruiken. U kunt vanaf heden inschrijven om uw plekje te reserveren, door een bedrag van resp. € 15,- of € 17,50 per deelnemer over te maken op postrekening 750 978 t.n.v. Penningmeester Historische Vereniging, te Vlaardingen onder vermelding van 'busexcursie'. Het restant (resp. € 25,- en € 27,50) moet dan voor 1 juni worden betaald, waarbij we u tevens een terugstorting garanderen voor het geval u vóór 1 juni aangeeft onverhoopt toch niet mee te kunnen op die dag. Maak van deze gratis reserveringsmogelijkheid gebruik, want we hebben slechts een vijftigtal plaatsen!

De uitzendingen van 'Oud-Vlaardingen' op Omroep Vlaardingen zijn u inmiddels voldoende bekend - wel maken wij u nog opmerkzaam op de nieuwe tv-uitzending van Oud-VlaardingenTV die vlak voor, of rondom het jubileumfeest van 21 januari zal worden vertoond.

En ook: in de afgelopen 21 jaar deden aan de (historisch getinte) cyclus 'Ken uw Stad' al meer dan 2100 mensen mee. De vijver waarin wij vissen voor deelnemers lijkt langzamerhand uit te drogen: dit najaar hadden we alleen voldoende deelnemers voor de avondgroep. Wanneer u toch nog een keer de cyclus wilt meemaken, laat dat dan snel weten. De eerstvolgende start is op maandag 16 januari, en de 'basis' start op de 2e maandag van september. Wellicht één van de laatste mogelijkheden om aan deze 'veel geroemde' cyclus deel te kunnen nemen. Zie www.ken-uw-stad.nl, of bel me op 435 3322.

Tot zover weer deze informatie over de komende activiteiten.

Namens de werkgroep Ledenactiviteiten:
Arie Ouwendijk

Historische Vereniging Vlaardingen

internet: www.hvv-vlaardingen.nl

e-mail: info@hvv-vlaardingen.nl

Leden werven leden

Boekhandel Pontier zat al in winkelcentrum De Loper in Holy en nu... Den Draak heet waarachtig ook Pontier. 't Zal wel wennen. Gelukkig blijft er zo nog één boekwinkel in het centrum van de stad. De verbouwde winkel werd feestelijk geopend door wethouder Ruud de Vries (D66). Fietsend naar het boekhandelsfeestje bedacht ik hoe zoiets vroeger zou zijn gegaan.

Een verbouwde boekhandel van Den Draak aan de Hoogstraat zou waarschijnlijk geopend zijn door wethouder H.K. van Minnen (Christelijk Historische Unie). Een mooie kans dat het verbouwde pand van boekverkoper Aart Pontier aan de Smalle Havenstraat zou zijn geopend door wethouder Jonker (Anti Revolutionaire Partij).

Misschien zou voor de opening van een verbouwing van de winkel van Broekmans aan de Hoogstraat wethouder Jac. van der Linden (Katholieke Volks Partij) zijn uitgenodigd. Wethouder Teun de Bruijn (Partij van de Arbeid) zou de opening van een verbouwing van de AP-boekwinkel aan de Dayer voor z'n rekening hebben kunnen nemen.

Maar wie zou de opening van de verbouwde boekwinkel van Hoogland aan de Schiedamseweg het beste hebben kunnen verrichten? Zijn dochter Lonneke natuurlijk, bekend van de AVRO-televisie. Maar misschien zat u veel te lezen, keek u niet of nauwelijks televisie, zodat u haar gemist hebt.

Vroeger zoveel boekhandels in het centrum, nu nog één.

We wensten mijnheer Pontier succes en hieven een glas, zeker toen we hadden vastgesteld dat er in de nieuwe winkel een tafel en een kast met boeken en boekjes over de Vlaardingse geschiedenis staat.

Hans, een kennis van de sportclub, kocht er een boek over de Vlaardingse visserij en een Jaarboek van de Historische Vereniging van enkele jaren geleden.

Neem me niet kwalijk mijnheer Pontier, alle andere historische publicaties zal Hans vast bij u kopen, maar ik heb hem op dat moment lid gemaakt van de Historische Vereniging zodat hij het volgende Jaarboek en de Tijd-Schriften krijgt thuis gestuurd.

Wijs in de kleedkamer van uw sportclub uw sportvriend eens op de website www.hvv-vlaardingen.nl of op het e-mailadres info@hvv-vlaardingen.nl